

Хранителі книг області обіцяють насичені осінні програми

Ювілеї, фестивалі, урочистості, презентації та конференції. Бібліотечна система Чернігівщини напередодні осіннього навчального сезону підготувала безліч цікавинок, аби привабити свого читача та забезпечити його якісною книгою.

«У нас буде дуже насичений вересень. Тому що він подієвий. Кілька ювілеїв визначних письменників – Куліша, Довженка і Коцюбинського. Крім

Людмила Зіневич

того, буде презентація книги за результатами літньої літературної школи», – розповідає Людмила Зіневич, директор чернігівської центральної бібліотечної системи.

Ще один топовий захід осені – фестиваль «Чернігівська покровська книжкова толока». Проте не заходами єдиними. Найголовніше – книжкові фонди поповнюються. Зокрема є багато новинок для найменших.

Людмила Хомич

«За останній рік фонди нашої бібліотеки поповнилися цікавою літературою як українських, так і зарубіжних письменників», – зазначає Людмила Хомич, провідний бібліотекар дитячої бібліотеки ім. О. Довженка.

Є й ексклюзивні відділи, де можна знайти літературу від діаспори, багато серед неї й англomовної.

«Канадські діаспорні видання. Це переважно історія. Ті сторінки історії, які раніше не висвітлювались – голодомори, репресії, ОУН-УПА», – пояснює Олена Терещенко, завідувачка канадсько-українського центру.

Не відстають від міських і обласні бібліотеки. Там насичено проходило все літо, зокрема в різноманітних тренінгах і навчаннях як для педагогів, так і для дітей. Заплановано багато культурних співпраць.

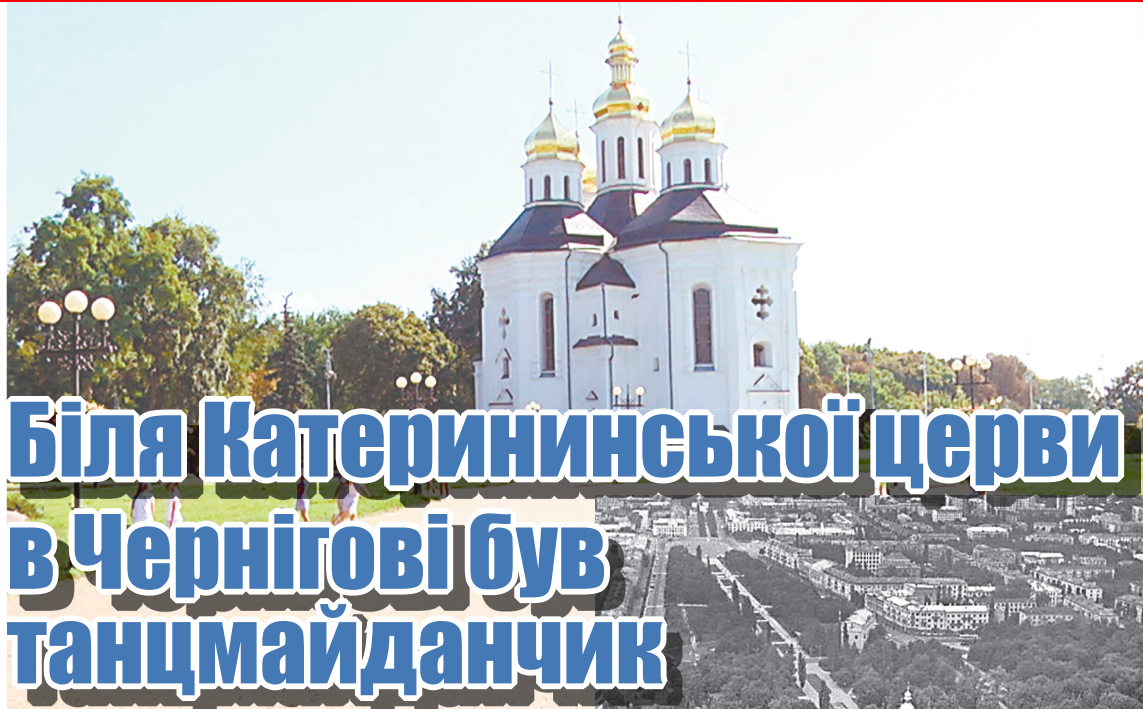

Інна Аліференко

«30 вересня – всеукраїнський День бібліотек і ми плануємо низку заходів. Серед цікавого – це спільний проект із Молодіжним театром. Коли ми популяризуємо українську літературу», – каже Інна Аліференко, директор чернігівської обласної бібліотеки ім. Короленка.

Сьогодні бібліотеки як міста, так і області йдуть у ногу з часом, намагаючись усіляко вдосконалювати свою роботу з читачем, знаходячи щоразу нові креативні місця дотику зі своєю аудиторією.

Олег Дешура

Біля Катерининської церкви в Чернігові був танцмайданчик

Понад 30 років тому в'їзд до Чернігова прикрашала не тільки Катерининська церква, а й справжній танцмайданчик.

«У весняний, літній та осінній період там влаштовували танці. Грав живий оркестр або музика з магнітофонів, записи. А взимку там влаштовували ковзанку. Туди з'їжджалися люди з усіх кінців тоді ще невеликого міста Чернігова», – розповідає Сергій Лаєвський, директор Чернігівського історичного музею ім. В. Тарновського.

Сергій Лаєвський

Майданчик був у вигляді кола, заасфальтованого й огороженого сіткою. Мав назву КОРД, адже спершу слугував основою для запуску кордових моделей літаків.

З'явився танцмайданчик у середині 60-х років і зник у середині 80-х. Ті чернігівці, кому за 50, добре його пам'ятають.

«Було таке. Дівчата гарні туди приходили», – каже чернігівець Петро.

«Я дуже рідко там була, але молодь, знаю, ходила», – згадує містянка Марія.

«Майданчик такий із огорожею і музикою», – повідомляє місцевий житель Сергій.

У ті часи в Чернігові танцювальних майданчиків було два. Один – біля Катерининської церкви, інший – у районі вулиці Князя Чорного. Між ними була активна конкуренція. Така собі боротьба за свій район.

«У різних районах нашого міста молодь з'ясовувала стосунки, починаючи із запитання «Ти з якого району?» В той час між собою конкурували два танцмайданчики, і місцеві вважали, що хлопці з інших районів не мають права зачіпати місцевих дівчат, із ними танцювати», – зауважив Сергій Лаєвський.

У 80-90-х відбулося перепланування території, падіння комунізму та відродження віри.

«Біля храму були навіть поховання, і це були фактично танці на кістках. Для кожної речі має бути своє місце. Адже храм – це місце спокою, місце спілкування людини з Богом. Безумовно, це речі непоєднувані», – вважає отець Роман, настоятель Катерининського храму.

Із цікавих фактів. За словами очевидців, після закінчення сезону ковзанів лід із майданчика скидали просто з гори біля церкви, після цього дівчата мала додатковий заробіток – із криги, що танула, витягували монетки, які губили відпочиваючи під час катання на ковзанах.

Олег Дешура

У селі Гвоздиківка милуються екзотичними страусами

Уже кілька років у Сновській громаді практикується цікава розвага: спостереження за незвичними для нашої місцевості пернатими – страусами. Парочка цих найбільших у світі птахів живе на території бази Михайла Росіка в селі Гвоздиківка Сновського району.

Власник екзотичних птахів розповів журналісту «ЧЕЛАН», що маленьких пташенят, імовірно, породи африканський страус, купив 7 років тому під Києвом на фермі, де їх розводять. Мовляв, над мотивами такого вчинку довго не замислювався, просто захотілося завести їх, та й усе. Це потім з'ясувалося, що доглядати за ними непросто.

«Дуже примхливий птах, коли маленький. Треба щеплення робити, ветеринара викликати, щоб оглянув. Але, попри всі труднощі, виростив. Нині різні діти та дорослі приїжджають на них подивитися. До речі, в мене страусів двоє – самець і самка. А взагалі на одного самця потрібно три самки», – говорить Михайло Росік.

Чоловік розповів, що страуси живуть на базі, а не вдома в пана Михайла.

«У мене база площею 7 гектарів, отам відгородив для них вольєр розміром 100 на 200 метрів. Вони ж великі, їм бігати треба. І хатка в них на зиму є, тобто в холоди по снігу не ходять, живуть у теплі», – повідомив чоловік.

Через те, що за пташенятами важко доглядати, пан Михайло не хоче розводити страусів.

«Вони яйця несуть, то й нормально. Їх використовуємо в їжу. Також роздаю знайомим та друзям. Бо страусині яйця найсмачніші з усіх», – зазначив власник страусів.

Нині пернаті пана Михайла вимахали по 2 метри 40 сантиметрів заввишки. Важать майже 75 кілограмів кожен. А в інтернеті пишуть, що живуть близько 35 років.

«Вони – дружелюбні. Полюбляють усе, що блищить, особливо мобільні телефони їм до вподоби, то можуть і відібрати. Але дітей, які приходять на них подивитися, до вольєра не пускаємо», – сказав чоловік.

За його словами, утримання страусів – справа затратна. «Їдять зерно, комбікорм, сіно, камінці їм також смакують, траву щипають, воду п'ють», – пояснив він.

До речі, родина пана Михайла розділяє його любов до страусів. Голова Сновської ОТГ Олександр Медведьов також радіє, що підприємець впускає на свою територію усіх охочих подивитися на страусів.

«Це цікаво. І добре, що в громаді така екзотика є. Звісно, для громади прибутку від того немає, бо за гроші туди ніхто не поїде. А людськи нормально. Люди проїжджають поруч і з дороги бачать страусів, то заїжджають подивитися на них», – зауважив голова ОТГ.

Ірина Осташко